Dosarul nr. 4-3319/2025
4-25177080-12-4-19122025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
În lipsa:
Agentului constatator (*executor judecătoresc*) Oxana Burlac
Contravenientului Aliona Nacu

Examinând în şedinţa de judecată publică cauza contravenţională pe învinuirea cet. ***Nacu Aliona*** *****, *****, în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, instanţa

C O N S T A T Ă:

La 19.12.2025, Executorul judecătoresc Oxana Burlac a înaintat Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, demersul nominalizat privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţiei nr. 177-1001/2024 din 17.12.2025 şi sancţionarea contravenientului Nacu Aliona ***** pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a documentului executoriu nr. 2-3385/2023 din 11.12.2023, emis de Judecătoria Anenii Noi, privind încasarea datoriei în sumă de 3385.33 lei, în beneficiul lui „Moldtelecom" S.A..

În susţinerea demersului executorul judecătoresc Oxana Burlac a indicat că, are la executare documentul executoriu, titlul executoriu 2-1335/2023 din 11.12.2023 emis de Judecătoria Anenii Noi, prin care s-a dispus încasarea sumei de: 3385.33 MDL datorie de la NACU ALIONA (IDN: *****), în beneficiul creditorului -MOLDTELECOM" S.A.

În baza încheierii nr. 177-1001/2024 din 09.08.2024, a fost intentată procedura de executare. în baza încheierii de intentare, debitorului i-a fost acordat termenul de 15 zile pentru executarea documentului executoriu, de asemenea a fost obligat să se prezinte pentru data de 05.09.2024, ora 11:00, în vederea stabilirii modului de executare a documentului executoriu. încheierea de intentare a fost expediată debitorului prin intermediul Oficiului Poştal, pe adresa: *****. Încheierea de intentare a fost recepţionată la data de 16.08.2024. Deşi debitorul a recepţionat actele aceasta nu a achitat datoria în termenul acordat şi nici a luat legătura cu executorul judecătoresc pentru a clarifica.

În conformitate cu prevederile art. 63 CEx al RM, în baza încheierii nr. 177-1001/2024 din 13.08.2024, ai fost interpelate instituţiile financiar-bancare, ca răspuns s-a stabilit că debitorul Nacu Aliona nu deţine mijloace băneşti în conturile sale bancare, conturile bancare fiind blocate şi de către alţi executori judecătoreşti.

În urma verificării bazei de date ACCES s-a stabilit, conform Registrului de Stat al Transportului debitorul Nacu Aliona nu deţine în proprietate mijloace de transport. Conform

extrasului din baza de date CNAM, Nacu Aliona are statut de neangajat. Conform extrasului al ASP Cadastru, debitorul Nacu Aliona deţine în proprietate bunul imobil cu numărul cadastral*****. Prin încheierea nr. 177-1001/2024 din 13.08.2024, a fost aplicată interdicţia de înstrăinare asupra bunului imobil menţionat.

La data de 08.10.2024, debitorului Nacu Aliona i-a fost expediată somaţia nr. 177-1004/2024 din 38.10.2024, prin care a fost obligat să îşi execute obligaţia în termen de 10 zile de la primirea somaţiei.

Deşi debitorul Nacu Aliona a recepţionat somaţia la data de 16.10.2024, acesta nu a achitat careva sume întru stingerea datoriei.

În baza procesului-verbal de ieşire la faţa locului din 28.11.2025, debitorul Nacu Aliona a fost stabilită la adresa: *****, debitorul locuieşte pe adresa dată, careva bunuri nu au fost stabilite, la moment aceasta nu activează oficial, fiul mai mare lucrează şi o va ajuta să achite datoria în rate lunare a câte 500 lei lunar. Achitarea va fi efectuată lunar la sfârşitul fiecărei luni.

Acesteia, i-a fost înmânată somaţia nr. 177-1001/2024 din 28.11.2025, conform căreia a fost obligat să execute hotărârea instanţei de judecată. Debitorul nu a achitat careva sume întru achitarea datoriei.

În baza somaţiei debitorul a fost obligat să se prezinte pentru data de 09.12.2025, ora 10:00, în vederea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie în temeiul art. 318 alin. (1) Cod Contravenţional, eschivarea de la executarea hotărârii.

Dat fiind faptul că din momentul recepţionării somaţiei, debitorul a avut termen de 10 zile pentru a executa documentul executoriu, Nacu Aliona nu şi-a executat obligaţia, astfel, executorul judecătoresc, Burlac Oxana, a întocmit procesul -verbal cu privire la contravenţie Ia data de 09.12.2025, în lipsa debitorului Nacu Aliona, în prezenţa reprezentantului creditorului S.A. „Moldtelecom”.

Din informaţiile acumulate în cadrul procedurii de executare, s-a constatat că debitorul este o persoană tânără, aptă de muncă, care nu prezintă impedimente medicale sau sociale ce l-ar împiedica să se angajeze ş să-şi onoreze obligaţiile de plată.

Deşi acesta la moment nu este încadrat oficial în câmpul muncii conform datelor obţinute de la CNAM, este în deplină capacitate de exerciţiu, nu a prezentat dovezi privind o dizabilitate sau o r capacitate de muncă, şi se află la o vârstă aptă pentru desfăşurarea unei activităţi remunerate.

În acest sens: Debitorul nu figurează în evidenţele medicale cu o dizabilitate severă sau o afecţiune care să-i limiteze capacitatea de muncă; Deţine aptitudini fizice şi psihice necesare pentru desfăşurarea unei activităţi lucrative; Conform art. 15 alin. (1) din Codul muncii al Republicii Moldova, orice persoană aptă de muncă are dreptul şi obligaţia morală de a desfăşura activităţi prin care să-şi întreţină familia şi să execute obligaţiile legale ce decurg din hotărâri judecătoreşti; Neexecutarea documentului executoriu nu se bazează pe o imposibilitate obiectivă, ci pe o rea- credinţă şi refuz voluntar de a munci şi de a contribui la îndeplinirea obligaţiilor stabilite de instanţă.

Faţă de cele expuse, a solicitat să fie apreciată pasivitatea debitorului ca fiind un comportament de eschivare de la executarea obligaţiilor legale, fapt ce justifică aplicarea măsurilor prevăzute de Codul de executare, inclusiv somaţia de prezentare a dovezilor privind activitatea profesională sau, după caz, aplicarea sancţiunilor corespunzătoare.

Acesta are posibilitatea de a se angaja în câmpul muncii şi de a obţine venituri din care să-şi onoreze obligaţiile de plată.

Lipsa unui loc de muncă nu poate constitui un motiv justificat pentru neexecutarea obligaţiilor prevăzute în documentul executoriu, atâta timp cât debitorul are capacitate deplină de exerciţiu şi nu există dovezi că ar fi în imposibilitate obiectivă de muncă.

În pofida somaţiilor transmise, debitorul nu a manifestat nicio intenţie de a identifica un loc de muncă sau de a achita măcar parţial datoria. Prin inacţiunea sa, debitorul demonstrează lipsă de bună-credinţă şi neglijenţă faţă de obligaţiile legale.

Faţă de cele expuse, a solicitat să fie apreciată pasivitatea debitorului ca fiind un comportament de eschivare de la executarea obligaţiilor legale, fapt ce justifică aplicarea măsurilor prevăzute de Codul de executare, inclusiv somaţia de prezentare a dovezilor privind activitatea profesională sau, după caz, aplicarea sancţiunilor corespunzătoare.

În final, a făcut trimitere la prevederile art. art. 10 alin. (1), 22 alin. (2), art. 44 al. (3), 23 alin. (1) CEx al RM, art. 375, 425, 458 Cod contravenţional.

În şedinţa de judecată agentul constatator – executorul judecătoresc Oxana Burlac, nu s-a prezentat, fiind citat în modul corespunzător cu aviz de recepţie (*f.d. 31*) şi nu a comunicat instanţei motivele neprezentării, fapt pentru care în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) şi art. 382 Cod Contravenţional al RM, instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

*În şedinţa de judecată, contravenienta Nacu Aliona *****,* nu s-a prezentat, fiind citat în modul corespunzător cu aviz de recepţie (*f.d. 30*) şi nu a comunicat instanţei motivele neprezentării, din care considerente în temeiul art. 455 alin. (3) şi art. 382 din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa acesteia.

Concomitent, informaţii despre data locul şi ora şedinţei de judecată pe cauza dată au fost făcute publice şi pe site-ul oficial al instanţei de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ţinând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanţa de judecată a dispus, şi în baza art. 382 din Codul contravenţional al RM, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind materialele cauzei contravenţionale în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar ca procesul contravenţional să fie încetat, reieşind din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 458 din Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul contravenţional, specifică faptul că, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 375 alin. (1) – (3) din Codul contravenţional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, decolectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În concordanţă cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cu întâietate, instanţa reţine că, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, privitor la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi art. 445 din Codul contravenţional.

Reieşind din normele vizate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul judecătoresc Oxana Burlac, deşi a prezentat o serie de acte şi documente în susţinerea învinuirii aduse cet. Nacu Aliona *****, instanţa nu le poate reţine ca probe verosimile întru susţinerea actului de constatare şi propunerii de sancţionare.

Ab initio, cu referire la circumstanţele faptice, instanţa de judecată reţine că, prin Hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 11.12.2023, s-a dispus încasarea din contul lui Nacu Aliona ***** în folosul lui „Moldtelecom” S.A. a datoriei în sumă totală de 3385.33 lei.

Potrivit materialelor cauzei contravenţionale, se atestă că, executorul judecătoresc Oxana Burlac, prin încheierea nr. 177-1001/2024 din 09.08.2024, a intentat procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-1335/2023 din 11.12.2023, cu obligarea cet. Nacu Aliona ***** să îl execute în termen de 15 zile (*f.d. 10*).

Întru asigurarea executării hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din 11.12.2023, executorul judecătoresc Oxana Burlac a emis încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu (*f.d. 13*).

La stabilirea existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, instanţa de judecată reţine că, în sensul art. 318 din Codul Contravenţional al RM, obiectul juridic nemijlocit al contravenţiei vizate îl constituie relaţiile sociale referitoare la buna desfăşurare a activităţii de serviciu a organelor administraţiei publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar

obiectul juridic special îl constituie relaţiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării, eschivării sau împiedicării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acţiune sau inacţiune. Acţiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată prin ne întreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenţiei imputate se realizează prin intenţie directă, astfel ca făptuitorul să conştientizeze că prin acţiunile sau inacţiunile sale nu execută intenţionat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanţei de judecată şi doreşte acest rezultat. Motivele neexecutării intenţionate nu influenţează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenţei sau inexistenţei laturii subiective a contravenţiei, instanţa de judecată reţine că, răspunderea contravenţională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată, trebuie să fie condiţionată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul de faţă, instanţa de judecată evidenţiază că, la materialele cauzei, în susţinerea învinuirii, nu există nici o probă să ateste că Nacu Aliona ***** ar cunoştea despre intentarea procedurii de executare şi dispune de surse financiare, însă refuză sau se eschivează de a restitui datoria, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanţa să poată stabili intenţia făptuitorului cet. Nacu Aliona ***** de comitere a contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM.

Mai mult ca atît, instanţa de judecată atestă şi faptul că de către Executorul judecătoresc a fost identificat informaţie în Registrul de stat al transporturilor precum că debitorul are în proprietate un automobil, în acest sens fiind întreprinse şi acţiuni din partea executorului judecătoresc privind aplicarea interdicţiei de înstrăinarea a automobilului cu anunţarea în căutare a acestuia.

Din materialele cauzei nu rezultă că Nacu Aliona ***** a acţionat în mod activ pentru a împiedica executarea, ci mai degrabă că există o pasivitate care poate fi explicată prin lipsa de resurse financiare.

Esenţa acestei contravenţii este caracterul intenţionat al neexecutării hotărârii judecătoreşti sau eschivarea de la executare, în momentul în care este posibilă o astfel de executare.

Circumstanţele faptice constate în baza materialelor cauzei conving instanţa despre lipsa intenţiei eschivării sau neexecutării intenţionate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a avea suficiente surse financiare sau bunuri mobile/imobile în vederea executării hotărârii.

Instanţa reţine ca fiind elocvente speţei prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc

întocmeşte un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanţa de judecată face trimitere la Decizia Curţii Constituţionale privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanţei de judecată), care în pct. 28 a menţionat că, *„practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuţie”.*

Aşa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenţia directă a persoanei privind neexecutarea intenţionată a hotărârii instanţei de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, şi, pe cale de consecinţă, împotrivirea, cu rea-voinţă, a persoanei, de a purcede la executare.

La caz, instanţa de judecată stabileşte lipsa la materialele cauzei a vreo unui înscris care ar confirma posibilitatea reală a cet. Nacu Aliona ***** de a executa hotărârea instanţei de judecată.

Prin urmare, în cadrul procesului contravenţional, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut suficiente surse financiare sau bunuri, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, şi, pe cale de consecinţă, împotrivirea, cu rea-voinţă, a debitorului Nacu Aliona *****, de a purcede la executarea hotărârii instanţei de judecată.

Instanţa elucidează că, este cert că hotărârile şi sentinţele judecătoreşti au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. (1) din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, însă în cazul de faţă, executorul judecătoresc nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenţionale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente şi utile a conjuncturii neexecutării intenţionate sau eschivării de la executare a hotărârii instanţei de judecată prin care s-a dispus încasarea datoriei.

Aşadar, prin prisma circumstanţelor dezvăluite supra, instanţa de judecată conchide că, în speţă, lipseşte intenţia directă a făptuitorului Nacu Aliona ***** în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, de altfel, în şedinţa de judecată nu s-a constatat voinţa făptuitorului de a săvârşi fapta contravenţională.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate.

Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).*

La caz, instanţa de judecată reţine că potrivit circumstanţelor faptice, în situaţia în care la materialele cauzei contravenţionale lipseşte cu desăvârşire vreo probă precum că făptuitorul ar fi dispus de surse financiare, însă în mod nejustificat refuză executarea

hotărârii, prin urmare, în speţă, nu se identifică elementul esenţial – intenţia de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanţei de judecată, fiind astfel nişte împrejurări care impun încetarea procesului contravenţional din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Aşadar, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina cet. Nacu Aliona *****, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator în partea existenţei laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie acţionează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie.

Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravenţional al RM, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional al RM, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenţiei, instanţa încetează procesul contravenţional.

Faţă de cele ce preced, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravenţional al RM, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 421, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460, 461-462 din Codul Contravenţional al RM, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul contravenţional intentat în privinţa cet. ***Nacu Aliona *****, a.n. *****, în săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, pe motivul că nu există faptul contravenţiei.

Copia hotărârii se remite pentru informare părţilor.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,

Judecător Lilia Lupaşco